

พระราชดำรัส^(๑)

ในโอกาสที่ประธานศาลฎีกา^(๒)

นำผู้พิพากษาประจำศาล สำนักงานศาลยุติธรรม
เข้าเฝ้าฯ ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่
ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต
วันศุกร์ ที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑



การที่ปฏิบัติ หรือถือปฏิบัติสืบต่อกันมาว่า ปฏิบัติหน้าที่ในพระปรมาภิไธย พระมหากษัตริย์นั้น ความจริงความหมายก็คือ ปฏิบัติหน้าที่ในนามของสถาบัน ทั้งสามสถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน. ในพระปรมาภิไธย ในวันนี้ หมายถึงสถาบันที่ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายของชาติ และความสุข ความร่มเย็น และมั่นคงของราชอาณาจักร ซึ่งเป็นบ้านของเราทุกคน. อันนี้ความหมายที่จะขอชี้ให้ ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ก็คือ ในนามของประชาชนชาวไทย ในนามของสถาบันสูงสุดทั้งหลายของชาติและประชาชน คือให้ความยุติธรรม ให้ความถูกต้อง โปร่งใส และเป็นที่พักพิงของประชาชนและสังคม.

กฎหมายไม่ว่าประเทศไหน มีไว้เพื่อรักษาลิทธิ รักษาความปลอดภัย รักษาความสงบ. แต่กฎหมายนั้น ก็ลึกซึ้ง ใช่ว่าดีก็ดี แปลความให้ดีก็ดี ใช่ว่าไม่ดี หรือหาช่องโหว่ในการปฏิบัติต่าง ๆ มันก็ไม่ดี. มันเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เป็นทั้งศาสตร์ เป็นทั้งศิลป์ เรื่องกระบวนการยุติธรรมนี้. แต่ถ้าเพื่อตระหนักถึงความถูกต้อง หรือพูดง่าย ๆ ความสุขของส่วนรวม ความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศชาติ ก็จะไปในทางที่ถูก ก็จะอ่านกฎหมายหรืออ่านวินัยการยุติธรรมได้อย่างไม่ผิด. ผู้พิพากษาก็เป็นมนุษย์ เป็นคน มีอารมณ์ แต่ถ้าเพื่อทบทวนศีลธรรม หรือจรรยาบรรณของผู้พิพากษาไว้ ก็จะไม่ออกนอกกรอบผิด ๆ. ท่านทั้งหลาย

^(๑) เรียบเรียงขึ้นตามที่ได้บันทึกพระสุรเสียงไว้

^(๒) นายชีพ จุลมนต์

ได้เรียนมาได้ศึกษามา และได้เรียนรู้ว่าอะไรผิด อะไรถูก อะไรดี อะไรไม่ดี อะไร
ที่จะทำให้เดือดร้อนต่อชาติบ้านเมือง ก็คงจะรู้แล้วว่าอะไรเป็นไปในทางที่ถูกไม่ถูก.

ก็ขอให้มัสติ มีปัญญา มีทัศนคติที่ถูกต้อง และอำนวยความสะดวกธรรมให้แก่
ประชาชน ก็จะเป็นสิริมงคลแก่ตนเอง.